

Het verraad van beelden: wanneer Brussel zijn laatste bloemen betonneert

Opiniestuk van buurtbewoonsters van de Erasmus-Ketelwijk in Anderlecht, samen met andere personen en collectieven

Dit is geen bloemenwijk.

Dit is geen ecowijk.

Dit is geen verantwoord klimaatbeleid.

Zoals in **La Trahison des Images** van René Magritte staan we voor een gigantische visuele en semantische misleiding. Straten krijgen namen als “Hortensialaan”, “Hyacintenvaan” en “Tulpenplein”... terwijl men tegelijk de laatste levende bodems vernietigt, de biodiversiteit verstikt en eindeloos beton uitstort. Magritte zou ervan genoten hebben: de pijp die geen pijp is, heeft vandaag haar Brussels stedenbouwkundig equivalent gekregen. Een bloemenwijk zonder bloemen. Een ecowijk die niet ecologisch is.

In de Erasmus-Ketelwijk in Anderlecht heeft de Brusselse Regering voor de tweede keer in enkele maanden een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd. Op 22 december 2025 ging het om drie appartementsgebouwen tussen de Ketelstraat en de Hortensialaan. Op 6 mei 2026 volgden nog eens twee appartementsgebouwen op de hoek van de Ketelstraat en de Hyacintenvaan. Alles verloopt in alle sereniteit, alsof het vonnis van de Franstalige rechtbank van eerste aanleg van Brussel van 29 oktober 2025 niet bestaat.

Nochtans is het vonnis in de zaak aangespannen door de vzw *We Are Nature* duidelijk: het Gewest moet de verharding van onbebouwde terreinen groter dan 0,5 hectare opschorten, minstens tot de goedkeuring van een nieuw Gewestelijk Bestemmingsplan (GBP) en uiterlijk tot 31 december 2026. Een minimaal moratorium, ingegeven door de klimaatcrisis en de zorg voor de volksgezondheid. Het antwoord van de regering? Een omzendbrief van 8 april 2026 die de administraties opdraagt gewoon verder te werken alsof geen vonnis werd uitgesproken. "Er zal geen moratorium worden toegepast." Doorlopen, hier is niets te zien.

We bevinden ons midden in het Brusselse surrealisme. Aan de ene kant wordt gewaarschuwd voor toenemende hittegolven, de stad die een oven wordt en de dodelijke gevolgen van stedelijke hitte-eilanden. Aan de andere kant blijft men de laatste groene longen opofferen die deze fenomenen net zouden kunnen temperen. Levende bodems zorgen voor verkoeling, bevorderen biodiversiteit en laten regenwater infiltreren. Toch worden ze enkel als financiële troefkaart beschouwd en niet als meerwaarde voor een leefbare stad.

Het Gewestelijk Bestemmingsplan (GBP) is sinds 2021 in herziening, precies omdat het niet langer beantwoordt aan de klimaatuitdagingen. Al jaren wordt een nieuw plan beloofd. Het komt er nooit. De wettelijk verplichte beoordeling van de milieueffecten veroorzaakt door het plan werd nooit uitgevoerd. Het oude plan werd dan ook nooit gecorrigeerd. Ondertussen verliezen projectontwikkelaars geen seconde en wordt hun "rechtszekerheid" gewaarborgd ten koste van de Brusselaars.

Wij, buurtbewoners, natuurverenigingen en inwoners van elders in Brussel, dienen al jaren bezwaren in. Het antwoord is steevast een beleefde stilte of administratieve minachting. Onze vaststellingen zijn nochtans allesbehalve buitensporig:

- De systematische vernietiging van biodiversiteit in wat men nog steeds een "ecowijk" durft noemen;
- Het vernietigen van de ecologische verbinding tussen de Neerpede- en de Vogelzangbeekvallei en langs de Groene Wandeling;
- Het verdwijnen van vruchtbare landbouwgrond die een bijdrage zou kunnen leveren aan de Brusselse Good Food-strategie;
- Het verhogen van het overstromingsrisico stroom

- Het creëren van een monofunctionele slaapwijk, die geen antwoord biedt aan de Brusselse behoefte aan betaalbare en gemengde huisvesting;
- Een Tulpenplein waar geen enkele tulp bloeit, omringd door leegstaande handelszaken.

Maar dit alles lijkt weinig gewicht te hebben tegenover de belangen van vastgoedontwikkelaars.

De vraag die een buurtbewoonster stelde aan de schepen van Stedenbouw van Anderlecht over de verenigbaarheid van de toegekende stedenbouwkundige vergunning met het vonnis van de rechtbank bleef onbeantwoord. Dat is veelzeggend. Men antwoordt niet meer, men duwt door. **Men debatteert niet meer, men betonneert.**

Wanneer we zien hoe onze verkozen vertegenwoordigers het recht behandelen als een vrijblijvende aanbeveling en de natuur als een administratieve hinderpaal, **beginnen we ons af te vragen of ook de Brusselse rechtsstaat niet een surrealistisch beeld is: een mooie geschilderde pijp die men ons als echt probeert te verkopen.**

Wij vragen de Brusselse regering om het vonnis van 29 oktober 2025 te respecteren, de omzendbrief van 8 april in te trekken en haar vergunningen eindelijk af te stemmen op de klimaat- en gezondheidsdoelstellingen die zij beweert te verdedigen. De laatste open ruimten blijven verhard en is geen vrijblijvende beslissing. Het is een politieke keuze met zware gevolgen voor de respiratoire gezondheid van kinderen, voor de weerbaarheid van de stad tegen hittegolven en overstromingen, en voor de levenskwaliteit van de meest kwetsbare Brusselaars, die ook het sterkst aan deze risico's worden blootgesteld.

Het surrealisme kent zijn grenzen. Wanneer het verraad van de beelden het verraad van het "levende" wordt, is het geen kunst meer. Het is een kapitale fout.

Buurtbewoonsters van de Erasmus-Ketelwijk in Anderlecht, samen met andere personen en *collectieven*.

Help4Trees

 [Nieuwste verhalen](#)

 [Zoeken](#)